

EUROPOS PARLAMENTAS

2014 - 2019

Plenarinio posėdžio dokumentas

A8-0301/2015

16.10.2015

PRANEŠIMAS

dėl metinių 2012–2013 m. subsidiarumo ir proporcingumo principų taikymo ataskaitų
(2014/2252(INI))

Teisės reikalų komitetas

Pranešėjas: Sajjad Karim

TURINYS

	Psl.
PASIŪLYMAS DĖL EUROPOS PARLAMENTO REZOLIUCIJOS	3
TARPTAUTINĖS PREKYBOS KOMITETO NUOMONĖ.....	10
BIUDŽETO KONTROLĖS KOMITETO NUOMONĖ	13
UŽIMTUMO IR SOCIALINIŲ REIKALŲ KOMITETO NUOMONĖ.....	16
KONSTITUCINIŲ REIKALŲ KOMITETO NUOMONĖ.....	20
GALUTINIO BALSAVIMO ATSAKINGAME KOMITETE REZULTATAI	25

PASIŪLYMAS DĖL EUROPOS PARLAMENTO REZOLIUCIJOS

dėl metinių 2012–2013 m. subsidiarumo ir proporcingumo principų taikymo ataskaitų (2014/2252(INI))

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į Tarpinstitucinį susitarimą dėl geresnės teisėkūros¹,
- atsižvelgdamas į praktines priemones, skirtas SESV 294 straipsnio 4 daliai įgyvendinti pasiekus susitarimą per pirmąjį svarstymą, dėl kurių 2011 m. liepos 22 d. susitarė kompetentingos Europos Parlamento ir Tarybos tarnybos,
- atsižvelgdamas į savo 2014 m. vasario 4 d. rezoliuciją „ES reglamentavimo kokybė, subsidiarumas ir proporcingumas. 19-oji ataskaita dėl geresnės teisėkūros (2011 m.)“²,
- atsižvelgdamas į savo 2012 m. rugsėjo 13 d. rezoliuciją „18-oji ataskaita dėl geresnės teisėkūros. Subsidiarumo ir proporcingumo principų taikymas (2010 m.)“³,
- atsižvelgdamas į savo 2011 m. rugsėjo 14 d. rezoliuciją dėl geresnės teisėkūros, subsidiarumo ir proporcingumo principų bei sumanaus reguliavimo⁴,
- atsižvelgdamas į Komisijos 2012 m. metinę ataskaitą dėl subsidiarumo ir proporcingumo (COM(2013) 0566) ir į Komisijos 2013 m. metinę subsidiarumo ir proporcingumo principų taikymo ataskaitą (COM(2014) 0506),
- atsižvelgdamas į 2014 m. gruodžio 4 d. Tarybos išvadas dėl pažangaus reglamentavimo,
- atsižvelgdamas į 2015 m. balandžio 21 d. Europos Sąjungos parlamentų pranešėjų konferencijos išvadas,
- atsižvelgdamas į 2012 m. rugsėjo 27 d., 2013 m. gegužės 17 d., 2013 m. spalio 4 d., 2014 m. birželio 19 d., 2014 m. lapkričio 14 d. du kartus per metus teikiamas Europos reikalų komitetų konferencijos (COSAC) ataskaitas „Pokyčiai Europos Sąjungoje: su parlamentine priežiūra susijusios procedūros ir praktika“,
- atsižvelgdamas į 2014 m. spalio 14 d. Aukšto lygio nepriklausomų suinteresuotųjų šalių grupės administracinei naštai mažinti galutinę ataskaitą „Biurokratizmo mažinimas Europoje – palikimas ir perspektyvos“⁵,
- atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 52 ir 132 straipsnius,
- atsižvelgdamas į Teisės reikalų komiteto pranešimą ir Tarptautinės prekybos komiteto,

¹ OL C 321, 2003 12 31, p. 1.

² Priimti tekstai, P7_TA(2014)0061.

³ OL C 353 E, 2013 12 3, p. 117.

⁴ OL C 51 E, 2013 2 22, p. 87.

⁵ http://ec.europa.eu/smart-regulation/refit/admin_burden/docs/08-10web_ce-brocuttingredtape_en.pdf

Biudžeto kontrolės komiteto, Užimtumo ir socialinių reikalų komiteto bei Konstitucinių reikalų komiteto nuomonės (A8-0301/2015),

- A. kadangi 2012 m. Komisija gavo pagrįstas nuomones dėl 83 pasiūlymų dėl teisėkūros procedūra priimamų aktų; kadangi 2012 m. iš viso gauti 292 dokumentai, įskaitant tuos dokumentus, kurie nelaikomi pagrįstomis nuomonėmis;
- B. kadangi 2013 m. Komisija gavo pagrįstas nuomones dėl 99 pasiūlymų dėl teisėkūros procedūra priimamų aktų; kadangi 2013 m. iš viso gauta 313 dokumentų, įskaitant tuos dokumentus, kurie nelaikomi pagrįstomis nuomonėmis;
- C. kadangi 2012 m. nacionaliniai parlamentai paskelbė 12 pagrįstų nuomonių dėl „Monti II“ pasiūlymo¹, kurios sudarė 19 balsų (o 18 balsų yra riba), todėl pirmą kartą buvo pradėta taikyti geltonosios kortelės procedūra, o tai reiškia, kad institucija, kuri pateikė pasiūlymą, turi jį peržiūrėti ir pagrįsti savo sprendimą dėl to, ar pasiūlymą atsiimti, iš dalies pakeisti arba jo nekeisti;
- D. kadangi Komisija atsiėmė „Monti II“ pasiūlymą, tačiau pareiškė, kad, jos nuomone, pasiūlymas atitinka subsidiarumo principą ir kad jis atsiimtas dėl to, kad Europos Parlamentas ir Ministrų Taryba nepakankamai jį palaikė²;
- E. kadangi 2013 m. nacionaliniai parlamentai paskelbė 13 pagrįstų nuomonių dėl pasiūlymo dėl Europos prokuratūros įsteigimo³, kurios sudarė 18 balsų, todėl antrą kartą taikyta geltonosios kortelės procedūra;
- F. kadangi Komisija padarė išvadą, kad jos pasiūlymas atitinka subsidiarumo principą ir kad atsiimti arba iš dalies pakeisti pasiūlymą nebuvo būtina; kadangi Komisija pareiškė, kad teisėkūros proceso metu ji tinkamai atsižvelgs į pagrįstas nuomones⁴;
- G. kadangi keli nacionaliniai parlamentai išreiškė susirūpinimą dėl Komisijos požiūrio, nes, jų nuomone, Komisijos pateiktų įrodymų ir argumentų nepakanka; kadangi Europos Parlamento Teisės reikalų komitetas ir Piliečių laisvių, teisingumo ir vidaus reikalų komitetas surengė diskusijas šia tema;
- H. kadangi per vėlesnes derybas su Taryba dėl Europos prokuroro taikymo sritis ir darbo metodika buvo susiaurintos, palyginti su pirminiu pasiūlymu, kuriuo remiantis buvo paskelbtos pagrįstos nuomonės;
- I. kadangi Komisija pagal jai suteiktą iniciatyvos teisę privalo užtikrinti, kad ankstyvame politikos formavimo etape būtų tinkamai pasirinkta dėl to, ar reikia siūlyti veiksma ES lygmeniu ir kaip tai daryti;

¹ Pasiūlymas dėl Tarybos reglamento dėl naudojimosi teise imtis kolektyvinių veiksmy atsižvelgiant į įsisteigimo ir paslaugų teikimo laisves (COM(2012) 130).

² 2012 m. rugsėjo 12 d. pirmininko pavaduotojo M. Šefčovičiaus laiškas nacionaliniams parlamentams.

³ Komisijos pasiūlymas dėl Europos prokuratūros įsteigimo (COM(2013) 534).

⁴ Komunikatas Europos Parlamentui, Tarybai ir nacionaliniams parlamentams dėl pasiūlymo dėl Tarybos reglamento dėl Europos prokuratūros įsteigimo peržiūrėjimo subsidiarumo principo atžvilgiu pagal Protokolą Nr. 2, 2013 11 27, COM(2013) 851 final.

- J. kadangi Komisija peržiūri poveikio vertinimo procesui taikomas gaires, taip pat persvarsto subsidiarumo ir proporcingumo principų taikymą;
- K. kadangi Parlamentas įsteigė savo Poveikio vertinimo skyrių, kuris 2013 m. paskelbė 50 pradinių įvertinimų ir du išsamius Komisijos poveikio vertinimo įvertinimus;
- L. kadangi nacionaliniai parlamentai pažymėjo, kad įtraukus daug svarbių deleguotųjų įgaliojimų sunku veiksmingai įvertinti, ar galutinės taisyklės atitiks subsidiarumo principą;
- M. kadangi subsidiarumo ir proporcingumo įvertinimas, taip pat poveikio vertinimas atliekami tik teisėkūros proceso pradžioje;
1. atkreipia dėmesį į tai, kad subsidiarumo ir proporcingumo principai yra pagrindiniai Europos Sąjungos principai;
 2. pabrėžia, kad ES kompetencijos įgyvendinimas turėtų būti grindžiamas subsidiarumo ir proporcingumo principais, kaip nurodyta Europos Sąjungos sutarties 5 straipsnyje; palankiai vertina tai, kad 2012–2013 m. ES institucijos ir nacionaliniai parlamentai atidžiai vertino, kaip laikomasi šių dviejų principų;
 3. palankiai vertina nacionalinių parlamentų glaudesnę ir aktyvesnę dalyvavimą Europos teisėkūros procesuose pastaraisiais metais, nes jis padidino informuotumą apie principų, kuriais grindžiama ES, įskaitant subsidiarumo ir proporcingumo principus, taikymą tarpinstituciniame kontekste; tačiau pažymi, kad šiame kontekste vis dar reikia vykdyti papildomą darbą; siūlo Komisijai pirmiausia kasmet su kiekvienu nacionaliniu parlamentu diskutuoti, kad būtų stiprinamas Komisijos ir nacionalinių parlamentų dialogas;
 4. taip pat atkreipia dėmesį į tai, kad subsidiarumo ir proporcingumo principai yra politikos formavimo pagrindas; todėl pabrėžia, kad svarbu pradant teisėkūros procesą įvertinti, ar Europos lygmeniu galima geriau pasiekti politikos tikslų nei įgyvendinant nacionalines arba regionines iniciatyvas;
 5. atkreipia dėmesį į parlamentų svarbą ir jų teritorinį poveikį bei artumą piliečiams, ir ragina, prireikus, aktyviau taikyti išankstinio perspėjimo sistemą;
 6. tačiau pastebi, kad daugumą nacionalinių parlamentų nuomonių pateikė tik keletas nacionalinių parlamentų rūmų; ragina kitus parlamentų rūmus aktyviau dalyvauti diskutuojant apie Europą;
 7. pabrėžia, kad Europos Sąjungos sutarties 5 straipsnyje ir prie Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo pridėtame protokole Nr. 2 įtvirtinti subsidiarumo ir proporcingumo principai yra visuotiniai ir įpareigoja Europos institucijas jų laikytis vykdant Sąjungos suteiktus įgaliojimus, išskyrus vienintelę išimtį – sritis, kurios priklauso išimtinai Sąjungos kompetencijai, nes joms subsidiarumo principas netaikomas;
 8. mano, kad subsidiarumo principo vertinimo sistema yra itin svarbi Europos ir nacionalinių institucijų bendradarbiavimui;

9. todėl apgailestauja, kad Komisijos parengtos metinės ataskaitos yra šiek tiek atsainios, jose dažnai trūksta išsamesnių svarstymų, kaip formuojant ES politiką laikomasi subsidiarumo ir ypač proporcingumo principų;
10. atkreipia dėmesį į Komisijos 2012 ir 2013 m. metinių ataskaitų metodiką, kai nurodant statistiką nacionalinių parlamentų pateiktos pagrįstos nuomonės dėl pasiūlymų rinkinio klasifikuojamos tik kaip viena pagrįsta nuomonė, o ne kaip pagrįsta nuomonė dėl kiekvieno atskiro pasiūlymo;
11. pažymi, kad, palyginti su 2010 ir 2011 m., apskritai labai padidėjo pagrįstų nuomonių dalis kaip visų pateiktų dokumentų procentinė dalis ir kad 2012 m. pagrįstos nuomonės sudarė 25 proc. visų pateiktų dokumentų, o 2013 m. jos sudarė 30 proc. visų nacionalinių parlamentų pagal Protokolo Nr. 2 procesą pateiktų dokumentų; atsižvelgdamas į tai atkreipia dėmesį į konsultavimąsi su nacionaliniais parlamentais vykstant teisėkūros procesui;
12. atkreipia dėmesį į tai, kad 2012 m. nacionaliniuose parlamentuose pagal subsidiarumo kontrolės mechanizmą, reaguojant į Komisijos pasiūlymą dėl reglamento dėl naudojimosi teise imtis kolektyvinių veiksmų atsižvelgiant į įsisteigimo ir paslaugų teikimo laisves (M. Monti II teisės aktų rinkinys), pirmą kartą buvo panaudota vadinamoji geltonoji kortelė; pažymi, kad nors Komisija ir padarė išvadą, jog subsidiarumo principas pažeistas nebuvo, ji vis tiek pasiūlymą atsiėmė dėl politinės paramos trūkumo; pažymi, kad antrą kartą geltonos kortelės procedūra pradėta 2013 m. dėl Komisijos pasiūlymo dėl Tarybos reglamento dėl Europos prokuratūros įsteigimo; pažymi, kad Komisija padarė išvadą, jog pasiūlymas atitinka subsidiarumo principą, ir nusprendė jo nekeisti;
13. atkreipia dėmesį į tai, kad iš nacionalinių parlamentų pagrįstų nuomonių matyti, jog subsidiarumo ir proporcingumo principai gali būti aiškinami įvairiai; primena, kad pagal ES sutartyse įtvirtintą subsidiarumo principą „tose srityse, kurios nepriklauso Sąjungos išimtinai kompetencijai, ji ima veikti tik tada ir tik tokiu mastu, kai valstybės narės numatomo veiksmo tikslų negali deramai pasiekti centriniu, regioniniu ir vietiniu lygiu, o Sąjungos lygiu dėl numatomo veiksmo masto arba poveikio juos pasiekti būtų geriau“; taip pat primena, kad pagal proporcingumo principą Sąjungos veiksmų turinys ir forma neviršija to, kas būtina siekiant Sutarčių tikslų; ragina nacionalinius parlamentus vertinant pasiūlymų atitikimą subsidiarumo ir proporcingumo principams atidžiai laikytis ES sutarties reikalavimų; primygtinai rekomenduoja nacionaliniams parlamentams ir Europos institucijoms dalyvauti keičiantis nuomonėmis apie subsidiarumo ir proporcingumo vertinimą ir praktika šioje srityje.
14. pažymi, kad nacionalinių parlamentų pateiktos pagrįstos nuomonės pakankamai skiriasi pateiktais argumentais ir savo forma; apgailestauja dėl to, kad nėra bendro modelio ir todėl sunkiau įvertinti, kuriuo pagrindu nacionaliniai parlamentai teikia nuomones;
15. primena ankstesnėse Europos Parlamento ataskaitose išreikštą susirūpinimą dėl atvejų, kai į subsidiarumo principą nebuvo tinkamai atsižvelgta Komisijos parengtame poveikio vertinime; taip pat primena, kad Poveikio vertinimo valdybos (PVV) parengtose metinėse ataskaitose buvo iškeltas šis klausimas; pažymi, kad, PVV vertinimu, daugiau kaip 30 proc. 2012 ir 2013 m. peržiūrėtų poveikio vertinimų pateikta nepatenkinama

subsidiarumo principo analizė; reiškia didelį susirūpinimą, kad 2014 m. šis skaičius išaugo iki 50 proc., ir primygtinai ragina Komisiją atliekant poveikio vertinimui taikomų gairių peržiūrą spręsti šį klausimą ir pakeisti šią tendenciją;

16. atkreipia dėmesį į didelę poveikio vertinimo svarbą, nes jis yra priemonė, padedanti priimti sprendimus teisėkūros procese, ir pabrėžia, kad atsižvelgiant į tai būtina tinkamai apsvarstyti klausimus, susijusius su subsidiarumo ir proporcingumo principais;
17. pabrėžia, kad išsamus poveikio vertinimas, kurį atliekant kruopščiai įvertinama atitiktis subsidiarumo principui, yra labai svarbus siekiant pagerinti piliečių, kurie dažnai laiko subsidiarumo principą vienu pagrindinių demokratinio proceso aspektu, pasitikėjimą; todėl pabrėžia, kad sustiprintos subsidiarumo principo taikymo patikros galėtų būti laikomos svarbia vadinamosios demokratijos stokos mažinimo priemone;
18. pakartoja minėtoje savo 2011 m. rugsėjo 14 d. rezoliucijoje pateiktą raginimą nacionalinius poveikio vertinimus naudoti papildant Komisijos poveikio vertinimus, dėl kurių reformos dabar diskutuojama, kurie atlikti remiant siūlomus teisės aktus; mano, kad neseniai Parlamento sukurti poveikio vertinimo skyriai teigiamai prisidės prie Komisijos darbo;
19. reiškia nusivylimą Komisijos atsakymu nacionaliniams parlamentams dėl atvejų, kai buvo pradėta taikyti geltonosios kortelės procedūra; mano, jog būtina, kad Komisija išsamiai atsakytų į bet kokį nacionalinių parlamentų išreikštą susirūpinimą ir, be to, atskirai pasisakytų dėl bet kokios paskelbtos nuomonės, nes tai yra dialogo dalis; mano, jog taip pat būtina, kad Komisija atitinkamam Parlamento komitetui arba komitetams išsamiai paaiškintų savo poziciją;
20. pabrėžia, kad geltonosios kortelės procedūra, kuri yra poveikio ES sprendimų priėmimui priemonė, galėtų būti veiksmingai sustiprinta ankstesniais informacijos apie nacionalinių parlamentų pozicijas mainais, todėl ragina nacionalinius parlamentus keistis nuomonėmis apie taikymo sritį ir vertinimo metodus, naudojamus įvertinti, kaip laikomasi subsidiarumo ir proporcingumo principų;
21. mano, kad politinis dialogas tampa vis svarbesnis siekiant užtikrinti, kad būtų laikomasi subsidiarumo principo; mano, kad politinis dialogas turėtų būti sustiprintas ne tik tais atvejais, kai pradėdama taikyti geltonosios arba oranžinės kortelės procedūra, bet ir apskritai; šiuo atžvilgiu palankiai vertina J.-C. Junckerio Komisijos įsipareigojimą išreikšti savo poziciją daugiau nacionalinių parlamentų ir ragina Parlamentą svarstyti galimybę įgyvendinti panašias iniciatyvas; mano, kad pranešėjai galėtų būti skatinami dažniau pasitelkti nacionalinius parlamentus, ypač atsižvelgiant į tai, kad dalyvavimas vaizdo konferencijose ir kiti bendradarbiavimo internetu metodai paprastėja ir tampa veiksmingi;
22. pabrėžia, kad ES institucijos ir nacionaliniai parlamentai turėtų toliau dėti pastangas remdami vadinamąją subsidiarumo kultūrą visoje Europos Sąjungoje; rekomenduoja įgyvendinti dvi konkrečias iniciatyvas, kurios padės šiuo metu geriau atsižvelgti į subsidiarumo principą teisėkūros procese, t. y. sudaryti palankesnes sąlygas labiau įtraukti nacionalinių parlamentų pozicijas, perspektyvas ir kitus pasiūlymus į politinį dialogą, visų pirma atliekant parengiamąjį darbą, pvz., Komisijai rengiant žaliąsias arba

- baltąsias knygas, ir apsvarstyti galimybę pratęsti konsultavimosi su nacionaliniais parlamentais terminus, dėl kurių susitartų nacionaliniai parlamentai ir Komisija, pagal subsidiarumo principo taikymo patikras, jeigu nacionaliniai parlamentai to prašo dėl laiko trūkumo, remdamiesi pagrįstomis objektyviomis priežastimis, pvz., gaivalinėmis nelaimėmis ir darbo pertraukomis; mano, kad tai būtų galima pasiekti prisiimant politinį įsipareigojimą, dėl kurio pradiniu etapu susitartų institucijos ir nacionaliniai parlamentai, nevilkinant atitinkamo teisės akto priėmimo;
23. mano, kad svarbu, jog geltonosios kortelės procedūrą parlamentai galėtų lengvai įgyvendinti, taip dar kartą patvirtinant subsidiarumo principą pagal ES sutartis;
 24. pažymi, kad per Europos reikalų komitetų konferenciją (COSAC) keletas nacionalinių parlamentų išreiškė norą pasiūlyti pradėti taikyti žaliają kortelę kaip politinio dialogo tobulinimo priemonę, kuri nacionaliniams parlamentams, pirmiausia užsitikrinus Parlamento paramą, suteiktų galimybę pateikti konstruktyvius pasiūlymus Komisijai apsvarstyti, tinkamai atsižvelgiant į Komisijos iniciatyvos teisę;
 25. pažymi, kad pasiūlymai dėl teisėkūros procedūra priimamų aktų gali gerokai pasikeisti institucijoms rengiantis juos priimti; primena, kad atitiktis subsidiarumo principui patikra atliekama tik teisėkūros proceso pradžioje, o ne pabaigoje; taip pat primena, kad apskritai poveikio vertinimas parengiamas tik pirminiams teisėkūros proceso etapams, o ne galutiniams; pabrėžia, kad pradėjus priėmimo procedūrą būtinas laikotarpio vidurio vertinimas ir vertinimas teisėkūros proceso pabaigoje, taip tam tikrais atvejais sudarant galimybes perspėti valstybes nares, nesilaikančias subsidiarumo principo;
 26. todėl ragina pasibaigus teisėkūros deryboms ir prieš priimant galutinį tekstą atlikti dar vieną subsidiarumo principo taikymo patikrą ir išsamų poveikio vertinimą, kad būtų užtikrinta atitiktis subsidiarumo principui ir atliktas poveikio vertinimas, taip pat ir proporcingumo principo; mano, kad toks apsisprendimo laikotarpis padėtų politikos formuotojams įvertinti, ar teisės aktai atitinka Sąjungos principus, ir padidintų dažnai gana intensyvių derybų rezultatų skaidrumą;
 27. atkreipia dėmesį į naujus Komisijos politikos tikslus, susijusius su ES teisės aktų iniciatyviomis ir pasiūlymais, t. y. į: minimalias sąnaudas; naudą piliečiams, verslininkams ir darbuotojams ir nereikalingos administracinės naštos vengimą;
 28. mano, kad pagal daugiametę finansinę programą įgyvendinamos programos turėtų būti vertinamos atsižvelgiant į subsidiarumo principą ir turėtų jį atitikti įrodant jų pridėtinę vertę valstybėse narėse;
 29. prašo Komisijos, laikantis proporcingumo ir subsidiarumo principų, supaprastinti kreipimosi dėl ES lėšų procedūrą siekiant, kad ji būtų veiksmingesnė ir labiau orientuota į rezultatus;
 30. pabrėžia savo įsipareigojimą užtikrinti, kad būtų laikomasi subsidiarumo ir proporcingumo principų vykdant pranešimų savo iniciatyva vertinimus, *ex ante* vertinant Komisijos poveikio vertinimus ir nuolat vertinant galimą ES pridėtinę vertę ir nuostolius dėl ES masto veiksmų nebuvimo;

31. pabrėžia, kad atsižvelgiant į subsidiarumo principą būtina paaiškinti kompetencijos pasidalijimą, kai prekybos politika daro poveikį įvairioms investicijoms, išskyrus tiesiogines užsienio investicijas, t. y. portfelines investicijas, nes neatitikčių pasitaiko ir dabartiniuose laisvosios prekybos susitarimuose; konkrečiai atkreipia dėmesį į neseniai vykusias diskusijas dėl investuotojų ir valstybės ginčų sprendimo mechanizmo ir Komisijos pasiūlymus atnaujinti ir reformuoti dabartinį modelį; atsižvelgdamas į tai pabrėžia, kad valstybės narės taip pat turėtų prisiimti atsakomybę už savo dalyvavimą šiame procese, nes jos turi išipareigojimų pagal dvišalius susitarimus su trečiosiomis šalimis; ragina užtikrinti, kad derantis dėl dvišalių apsaugos sąlygų ir jas taikant būtų laikomasi proporcingumo principo; primena, kad Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 3 straipsnyje bendra prekybos politika priskiriama prie išimtinės Sąjungos kompetencijos sričių, kurios pagrįstos vienodais principais; todėl atkreipia dėmesį į tai, kad bendrai prekybos politikai netaikomas subsidiarumo principas;
32. ragina paaiškinti, ar taikant tokias prekybos priemones, kaip investuotojų ir valstybės ginčų sprendimo mechanizmas, galėtų būti rizikuojama subsidiarumo principu valstybių narių kompetencijos požiūriu; ragina valstybes nares daugiau neblokuoti UNCITRAL konvencijos dėl sutartimis grindžiamo investuotojų ir valstybių arbitražo skaidrumo, kad Komisija galėtų ją pasirašyti visos Sąjungos vardu; apgailestauja dėl dabartinės padėties, nes kai kurios ES valstybės narės prie konvencijos prisijungusios, o kitos – ne; mano, kad iš šio pavyzdžio aiškiai matyti, jog visiems subjektams reikia aiškumo kalbant apie išimtinės Sąjungos kompetencijos taikymą tiesioginėms užsienio investicijoms; primena, kad dėl valstybių narių vykdomos skirtingos investicijų apsaugos politikos susidarė dabartinė padėtis, kai ES šalys dalyvauja apie 1 400 dvišalių investicijų susitarimų, kurių skirtingos nuostatos gali lemti vidaus rinkos iškraipymus ir nevienodą elgesį su ES investuotojais užsienyje;
33. kalbant apie ES finansinę pagalbą kitoms šalims, t. y. makrofinansinę paramą, ragina atlikti nuodugnesnius *ex ante* ir *ex post* poveikio vertinimus, susijusius su siūlomų priemonių proporcingumu, kad pagalba būtų veiksminga ir išties naudinga mūsų partneriams, kuriems ji būtina; primygtinai pabrėžia, kad būtina nustatyti griežtesnes sąlygas paramai išmokėti ir vykdyti tinkamą naudojamų lėšų kontrolę, įskaitant priemones, susijusias su sukčiavimo ir korupcijos prevencija ir kova su jais, ir visapusišką ir išsamų Parlamento patikrinimą; ragina tvirčiau integruoti ES išorės priemones, apimančias prekybą, vystymąsi ir užsienio bei saugumo politiką; pabrėžia, kad valstybės narės šiuo klausimu turi prisiimti didesnius išipareigojimus;
34. pažymi, kad vykstant ES sprendimų dėl prekybos politikos priėmimo procesui nepaprastai svarbu tinkamai konsultuotis, palaikyti dialogą su piliečiais, įmonėms (pirmiausia MVI) ir pilietine visuomene bei juos įtraukti;

o

o o

35. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Tarybai ir Komisijai.

17.6.2015

TARPTAUTINĖS PREKYBOS KOMITETO NUOMONĖ

pateikta Teisės reikalų komitetui

dėl metinių 2012–2013 m. subsidiarumo ir proporcingumo principų taikymo ataskaitų
(2014/2252(INI))

Nuomonės referentas: David Borrelli

PASIŪLYMAI

Tarptautinės prekybos komitetas ragina atsakingą Teisės reikalų komitetą į savo pasiūlymą dėl rezoliucijos įtraukti šiuos pasiūlymus:

1. atkreipia dėmesį į bendros prekybos politikos, kurioje ES gali pasinaudoti savo padėtimi, kad padarytų kuo didesnę poveikį derybose, bei ES ekonominių santykių su trečiosiomis šalimis ir regioninėmis organizacijomis svarbą ES augimui ir darbo vietų kūrimui; todėl laikosi nuomonės, kad šiose politikos srityse taip pat turėtų būti deramai laikomasi proporcingumo ir, kai taikoma, subsidiarumo principų, ypač kai nustatyta, kad prekybos susitarimai yra mišraus pobūdžio; palankiai vertina Komisijos iniciatyvą siekti išsiaiškinti mišraus pobūdžio prekybos susitarimų klausimą ir kreiptis į Europos Sąjungos Teisingumo Teismą dėl ES ir Singapūro laisvosios prekybos susitarimo; tikisi, kad Teisingumo Teismo nuomonė prisidės siekiant aiškumo dėl to, kaip ES prekybos derybos daro poveikį valstybių narių atsakomybei; pabrėžia, kad aiškumas turėtų būti tvirtesnių ES derybinių pozicijų ir greitesnio ES bei trečiųjų šalių prekybos susitarimų ratifikavimo proceso pagrindas; atsižvelgdamas į tai pabrėžia, kad itin svarbu, jog vykdant prekybos derybas būtų užtikrintas skaidrumas;
2. pabrėžia, kad atsižvelgiant į subsidiarumo principą būtina paaiškinti kompetencijos pasidalijimą, kai prekybos politika daro poveikį įvairioms investicijoms, išskyrus tiesiogines užsienio investicijas, t. y. portfelines investicijas, nes neatitikčių pasitaiko ir dabartiniuose laisvosios prekybos susitarimuose; konkrečiai atkreipia dėmesį į neseniai vykusias diskusijas dėl investuotojų ir valstybės ginčų sprendimo mechanizmo ir Komisijos pasiūlymus atnaujinti ir reformuoti dabartinį modelį; atsižvelgdamas į tai pabrėžia, kad valstybės narės taip pat turėtų priimti atsakomybę už savo dalyvavimą šiame procese, nes jos turi įsipareigojimų pagal dvišalius susitarimus su trečiosiomis šalimis; ragina užtikrinti, kad derantis dėl dvišalių apsaugos sąlygų ir jas taikant būtų gerbiamas proporcingumo principas; primena, kad SESV 3 straipsnyje bendra prekybos

politika priskiriama prie išimtinės Sąjungos kompetencijos sričių, kurios pagrįstos vienodais principais; todėl atkreipia dėmesį į tai, kad bendrai prekybos politikai netaikomas subsidiarumo principas;

3. ragina paaiškinti, ar taikant tokias prekybos priemones, kaip investuotojų ir valstybės ginčų sprendimo mechanizmas, galėtų būti rizikuojama subsidiarumo principu valstybių narių kompetencijos požiūriu; ragina valstybes nares daugiau neblokuoti UNCITRAL konvencijos dėl sutartimis grindžiamo investuotojų ir valstybių arbitražo skaidrumo, kad Komisija galėtų ją pasirašyti visos Sąjungos vardu; apgailestauja dėl dabartinės padėties, nes kai kurios ES valstybės narės prie konvencijos prisijungusios, o kitos – ne; mano, kad iš šio pavyzdžio aiškiai matyti, jog visiems subjektams reikia aiškumo kalbant apie išimtinės Sąjungos kompetencijos taikymą tiesioginėms užsienio investicijoms; primena, kad dėl valstybių narių vykdomos skirtingos investicijų apsaugos politikos susidarė dabartinė padėtis, kai ES šalys dalyvauja apie 1 400 dvišalių investicijų susitarimų, kurių skirtingos nuostatos gali lemti vidaus rinkos iškraipymus ir nevienodą elgesį su ES investuotojais užsienyje;
4. kalbant apie ES finansinę pagalbą kitoms šalims, t. y. makrofinansinę paramą, ragina atlikti nuodugnesnius *ex ante* ir *ex post* poveikio vertinimus, susijusius su siūlomų priemonių proporcingumu, kad pagalba būtų veiksminga ir išties naudinga mūsų partneriams, kuriems ji būtina; primygtinai pabrėžia, kad būtina nustatyti griežtesnes sąlygas paramai išmokėti ir vykdyti tinkamą naudojamų lėšų kontrolę, įskaitant priemones, susijusias su sukčiavimo ir korupcijos prevencija ir kova su jais, ir visapusišką ir detalų Parlamento patikrinimą; ragina tvirčiau integruoti ES išorės priemones, apimančias prekybą, vystymąsi ir užsienio bei saugumo politiką; pabrėžia, kad valstybės narės šiuo klausimu turi priimti didesnius įsipareigojimus;
5. pažymi, kad įrodyta, jog galiojantys lengvatiniai prekybos susitarimai gali būti naudingi Europos ekonomikai ir užtikrinti augimą bei kurti naujas darbo vietas; pabrėžia, kad prekybos susitarimų poveikis priklauso nuo derybų rezultatų, todėl poveikio prognozės visada pagrįstos tam tikromis prielaidomis; ragina Komisiją prieš pradėdant derybas dėl prekybos susitarimų atliekant platesnį *ex ante* poveikio vertinimą atlikti tvarumo poveikio vertinimus ir taip įvertinti ekonominį, socialinį ir aplinkosauginį poveikį ES piliečiams ir įmonėms, visų pirma MVI; pabrėžia, kad valstybės narės turėtų atlikti svarbų vaidmenį įvertinant galimą lengvatinių prekybos susitarimų naudą ir poveikį savo ekonomikai;
6. pažymi, kad vykstant ES sprendimų dėl prekybos politikos priėmimo procesui nepaprastai svarbu tinkamai konsultuotis, palaikyti dialogą su piliečiais, įmonėmis (pirmiausia MVI) ir pilietine visuomene bei juos įtraukti;

GALUTINIO BALSAVIMO KOMITETE REZULTATAI

Priėmimo data	16.6.2015
Galutinio balsavimo rezultatai	+ : 30 - : 3 0 : 6
Posėdyje per galutinį balsavimą dalyvavę nariai	William (The Earl of) Dartmouth, Maria Arena, Tiziana Beghin, David Campbell Bannerman, Daniel Caspary, Salvatore Cicu, Santiago Fisas Ayxelà, Eleonora Forenza, Yannick Jadot, Ska Keller, Jude Kirton-Darling, Bernd Lange, Marine Le Pen, Emmanuel Maurel, Emma McClarkin, Anne-Marie Mineur, Sorin Moisă, Artis Pabriks, Franck Proust, Godelieve Quisthoudt-Rowohl, Viviane Reding, Tokia Saïfi, Marietje Schaake, Helmut Scholz, Joachim Schuster, Joachim Starbatty, Adam Szejnfeld, Iuliu Winkler, Jan Zahradil
Posėdyje per galutinį balsavimą dalyvavę pavaduojantys nariai	Eric Andrieu, Dita Charanzová, Frédérique Ries, Fernando Ruas, Jarosław Wałęsa
Posėdyje per galutinį balsavimą dalyvavę pavaduojantys nariai (200 straipsnio 2 dalis)	Mercedes Bresso, Rosa D'Amato, Kaja Kallas, Afzal Khan, Marc Tarabella

7.5.2015

BIUDŽETO KONTROLĖS KOMITETO NUOMONĖ

pateikta Teisės reikalų komitetui

dėl metinių 2012–2013 m. subsidiarumo ir proporcingumo principų taikymo ataskaitų
(2014/2252(INI))

Nuomonės referentė: Patricija Šulin

PASIŪLYMAI

Biudžeto kontrolės komitetas ragina atsakingą Teisės reikalų komitetą į savo pasiūlymą dėl rezoliucijos įtraukti šiuos pasiūlymus:

- A. kadangi Europos Sąjungos sutarties 5 straipsnyje ir jos Protokole Nr. 2 išdėstytos subsidiarumo ir proporcingumo principų taikymo taisyklės;
- B. kadangi šie principai yra svarbios priemonės formuojant ES piliečiams palankią politiką, taigi jie taip pat yra ir teisės aktų finansinio poveikio vertinimo priemonės;
 1. palankiai vertina tai, kad Komisija, atsižvelgdama į Parlamento prašymą pagerinti komunikacijas su pilietine visuomene, kurį jis išdėstė 2011 m. rugsėjo 14 d. rezoliucijoje dėl geresnės teisėkūros, subsidiarumo ir proporcingumo principų bei sumanaus reguliavimo¹, pradėjo viešąsias konsultacijas dėl poveikio vertinimo ir konsultacijų su suinteresuotaisiais subjektais gairių persvarstymo²;
 2. atkreipia dėmesį į naujus Komisijos politikos tikslus, susijusius su ES teisės aktų iniciatyvomis ir pasiūlymais, t. y. į: minimalias sąnaudas; naudą piliečiams, verslininkams ir darbuotojams ir nereikalingos administracinės naštos vengimą;
 3. pažymi, jog subsidiarumo ir proporcingumo principų vertinimas yra sudėtinė ES formuojamos politikos dalis; prašo Komisijos skatinti tinkamai įvertinti ES pridėtinę vertę bei ES veikslių naudingumą ir reikalingumą;
 4. pabrėžia, kad pilnas politikos sričių, kurias palankiai vertina Komisija, rezultatų

¹ http://ec.europa.eu/budget/explained/management/managt_who/who_en.cfm

² OL C 51 E, 2013 2 22, p. 87; http://ec.europa.eu/smart-regulation/impact/planned_ia/consultation_2014/index_lt.htm.

vertinimas bus naudojamas biudžeto institucijoms rengiant ES biudžetą;

5. mano, kad pagal daugiametę finansinę programą įgyvendinamos programos turėtų būti vertinamos atsižvelgiant į subsidiarumo principą ir turėtų jį atitikti įrodant jų pridėtinę vertę valstybėse narėse;
6. yra susirūpinęs, nes pasitaiko atvejų, kai ES biudžeto lėšos naudojamos projektams, kurie neduoda veiksmingų rezultatų; todėl ragina Komisiją apsvarstyti galimybę projektams, kurie turi didelį finansinį poveikį vietos lygmeniu, pradėti taikyti *in loco* vertinimus;
7. pakartoja minėtoje savo 2011 m. rugsėjo 14 d. rezoliucijoje pateiktą raginimą nacionalinius poveikio vertinimus naudoti papildant Komisijos poveikio vertinimus, dėl kurių reformos dabar diskutuojama, kurie atlikti remiant siūlomus teisės aktus; mano, kad neseniai Parlamento sukurti poveikio vertinimo skyriai teigiamai prisidės prie Komisijos darbo;
8. kviečia Komisiją pasiūlyti Audito Rūmams į savo specialiąsias pasidalijamojo valdymo ataskaitas, prareikus, įtraukti ES priemonių subsidiarumo ir proporcingumo patikrinimą;
9. prašo Komisijos, laikantis proporcingumo ir subsidiarumo principų, supaprastinti kreipimosi dėl ES lėšų procedūrą siekiant, kad ji būtų veiksmingesnė ir labiau orientuota į rezultatus;
10. primena Komisijai apie Parlamento pareigą tikrinti ES biudžeto įgyvendinimą ir reikalauti, kad Komisija būtų atskaitinga už biudžeto valdymą; pažymi, kad parlamentinė priežiūra apima išlaidų aspektą ir dėmesys turėtų būti sutelktas į būdus, kaip ištaisyti ankstesnius trūkumus ir išvengti klaidų;
11. tikisi, kad Komisija sukurs ES, nacionalinių ir subnacionalinių biudžetų sąveikas ir pateiks jas įvertinti atitikties subsidiarumo principui aspektu.

GALUTINIO BALSAVIMO KOMITETE REZULTATAI

Priėmimo data	5.5.2015
Galutinio balsavimo rezultatai	+ : 20 - : 0 0 : 0
Posėdyje per galutinį balsavimą dalyvavę nariai	Inés Ayala Sender, Zigmantas Balčytis, Dennis de Jong, Martina Dlabajová, Jens Geier, Ingeborg Gräßle, Bernd Kölmel, Verónica Lope Fontagné, Fulvio Martusciello, Georgi Pirinski, Petri Sarvamaa, Claudia Schmidt, Igor Šoltes, Bart Staes, Marco Valli, Tomáš Zdechovský
Posėdyje per galutinį balsavimą dalyvavę pavaduojantys nariai	Monika Hohlmeier, Karin Kadenbach, Julia Pitera, Patricija Šulin

29.5.2015

UŽIMTUMO IR SOCIALINIŲ REIKALŲ KOMITETO NUOMONĖ

pateikta Teisės reikalų komitetui

dėl metinių 2012–2013 m. subsidiarumo ir proporcingumo principų taikymo ataskaitų
(2014/2252(INI))

Nuomonės referentė: Helga Stevens

PASIŪLYMAI

Užimtumo ir socialinių reikalų komitetas ragina atsakingą Teisės reikalų komitetą į savo pasiūlymą dėl rezoliucijos įtraukti šiuos pasiūlymus:

1. mano, kad užimtumo ir socialinė politika daugiausia priklauso valstybių narių kompetencijos sričiai ir kad ES turi įgaliojimus imtis priemonių, kuriomis būtų užtikrintas valstybių narių užimtumo politikos suderinimas, nustatant gaires ir ypač norminius darbo rinkos dokumentus; todėl ragina Komisiją ir valstybes nares aktyviau vykdyti diskusijas dėl subsidiarumo ir proporcingumo principų taikymo šios politikos srityje;
2. palankiai vertina nacionalinių parlamentų glaudesnę ir aktyvesnę dalyvavimą Europos teisėkūros procesuose pastaraisiais metais, nes jis padidino informuotumą apie principų, kuriais grindžiama ES, įskaitant subsidiarumo ir proporcingumo principus, taikymą tarpinstituciniame kontekste; tačiau pažymi, kad šiame kontekste vis dar reikia vykdyti papildomą darbą; siūlo Komisijai pirmiausia kasmet su kiekvienu nacionaliniu parlamentu diskutuoti, kad būtų stiprinamas Komisijos ir nacionalinių parlamentų dialogas;
3. primena, kad atsižvelgiant į Europos Sąjungos Maastrichto sutarties 5 straipsnį, Sąjunga įsikiša tik jeigu valstybės narės negali tinkamai įgyvendinti numatytos veiklos tikslų;
4. pabrėžia, kad visos politikos priemonės turėtų būti formuojamos laikantis subsidiarumo principo ir jomis turėtų būti užtikrinama apčiuopiama papildoma nauda Europai; pabrėžia, kad reikia kruopščiai išnagrinėti subsidiarumo ir proporcingumo atvejus ir jie neturėtų pakenkti ES socialiniam dialogui; pabrėžia, kad laikantis subsidiarumo principo būtina atsižvelgti į socialinių partnerių vaidmenį ir užtikrinti jų autonomiją pagal valstybių narių papročius ir tradicijas; šiuo atžvilgiu mano, kad subsidiarumo principo pažeidimai gali paskatinti nenumatytas pasekmes, pvz., mažesnę piliečių pasitikėjimą Europos Sąjunga, ir kad dėl to reikėtų vengti subsidiarumo principo pažeidimų;

5. atkreipia dėmesį į parlamentų svarbą ir jų teritorinį poveikį bei artumą piliečiams, ir ragina, prireikus, aktyviau taikyti išankstinio perspėjimo sistemą;
6. ragina nacionalinius parlamentus paskelbti pagrįstas nuomones ne tik dėl Komisijos teisėkūros dokumentų, bet ir dėl ne teisėkūros dokumentų, kurie pateikiami prieš ES teisės aktų rengimą, kad būtų padidintas įtakos būsimoms ES iniciatyvoms ir teisės aktams veiksmingumas;
7. primena, kad pagal subsidiarumo principą ES gali imtis veiksmų ne savo išimtinės kompetencijos srityse, tik jeigu tikslus, kurių siekiama pasitelkiant planuojamą priemonę, galima geriau pasiekti Sąjungos, o ne nacionaliniu, regioniniu ar vietos lygmeniu, taip pat šiais veiksmais negalima siekti daugiau nei minėtieji tikslai; pabrėžia, kad todėl subsidiarumas gali lemti ir tai, kad susidarius atitinkamoms aplinkybėms Sąjungos veiksmai gali būti išplėsti jos įgaliojimų pagrindu, ir, priešingai, kad susiję veiksmai gali būti apriboti ar suvaržyti, jei jie daugiau nebepasiteisina; pabrėžia, kad šiuo požiūriu subsidiarumas taikomas ne tik ES ir valstybių narių santykiams, bet apima ir vietos bei regionų lygmenis;
8. nurodo, kad 2012 m. nacionaliniuose parlamentuose pagal subsidiarumo kontrolės mechanizmą, reaguojant į pasiūlymą dėl reglamento dėl naudojimosi teise imtis kolektyvinių veiksmų atsižvelgiant į įsisteigimo laisvę ir laisvę teikti paslaugas, pirmą kartą buvo panaudota vadinamoji geltonoji kortelė; vis dėlto nurodo, kad pasak Komisijos, subsidiarumo principas nebuvo pažeistas;
9. mano, kad tai, jog Komisija šį pasiūlymą atsiėmė dėl politinio prieštaravimo, o, pasak Komisijos, ne dėl subsidiarumo principo pažeidimo, turėtų paskatinti įvairias susijusias šalis įsitraukti į naujas tarpinstitucines diskusijas, kurios būtų labiau nukreiptos į tokius tarptautinių pramoninių ryšių aspektus ir kuriose didesnis dėmesys būtų skiriamas subsidiarumo principui;
10. ragina Komisiją iš anksto pateikti informaciją apie pasirinktą teisėkūros procedūra priimamų aktų teisinį pagrindą, nes tai palengvins bendradarbiavimą su nacionaliniais parlamentais;
11. atkreipia dėmesį į tai, kad 2013 m. nacionaliniai parlamentai antrą kartą pasinaudojo teise į geltonosios kortelės procedūrą subsidiarumo kontrolės mechanizmo kontekste, o tai rodo didėjančią nacionalinių parlamentų susidomėjimą, vaidmenį ir pridėtinę vertę plėtojant ES teisę;
12. pabrėžia, kad geltonosios kortelės procedūra, kuri yra poveikio ES sprendimų priėmimui priemonė, galėtų būti veiksmingai sustiprinta ankstesniais informacijos apie nacionalinių parlamentų pozicijas mainais, todėl ragina nacionalinius parlamentus keistis nuomonėmis apie taikymo sritį ir vertinimo metodus, naudojamus įvertinti, kaip laikomasi subsidiarumo ir proporcingumo principų;
13. mano, kad subsidiarumo ir proporcingumo principų reikšmė nėra aiški, todėl nacionaliniai parlamentai juos aiškina skirtingai, ir tai sukelia sunkumų sudarant susitarimus ir užtikrinant savo sprendimų laikymąsi; palankiai vertina tai, kad Komisija nustatė bendrus subsidiarumo ir proporcingumo principų laikymosi vertinimo kriterijus; ragina

nacionalinius parlamentus ir kitas institucijas taikyti šiuos kriterijus, kad būtų sugriežtintas suderinamumo vertinimas ir koordinavimas ir padidintas subsidiarumo kontrolės mechanizmo veiksmingumas;

14. pažymi, kad nacionaliniai parlamentai beveik parodė vadinamąją geltonąją kortelę pasiūlymui dėl Europos prokuratūros; mano, kad tokiais atvejais, kai geltonosios kortelės procedūrą palaiko ne vienas nacionalinis parlamentas, tolesniame Komisijos komunikate turėtų būti atsižvelgiama į visus šių parlamentų prieštaravimus;
15. nurodo, kad teisės aktais gali būti daroma skirtinga įtaka didelėms įmonėms ir MVĮ, ir mano, kad į tai reikėtų atsižvelgti rengiant teisės aktus; mano, kad taikant principą „visų pirma galvokime apie mažuosius“ nesiekama, kad labai mažos ir mažos bei vidutinio dydžio įmonės netaikytų sveikatos ir saugumo teisės aktų, tačiau šis principas galėtų būti itin svarbus elementas formuojant politiką ir gali daug prisidėti skatinant naujų darbo vietų kūrimą ir ekonomikos augimą mažinant įmonių patiriamas išlaidas ir biurokratiją bei sutelkiant dėmesį į pažangų reglamentavimą, kurį galima įgyvendinti taip, kad MVĮ ir labai mažoms įmonėms būtų užtikrintos vienodos sąlygos; pabrėžia, kad visi darbuotojai turi teisę į didesnę sveikatos ir saugos apsaugą darbe, neatsižvelgiant į įmonės dydį, atitinkamą sutartį ar darbo vietos valstybę narę;
16. pažymi, kad Komisija vis daugiau dėmesio skiria politikos ciklams ir poveikio vertinimams; ragina atsakingą komitetą nuolat peržiūrėti Komisijos poveikio vertinimus ir kuo anksčiau teisėkūros procese persvarstyti Parlamento *ex ante* poveikio vertinimo analizę, visais atvejais įvertinant, kaip laikomasi abiejų principų; mano, kad, viena vertus, poveikio vertinimai neturėtų pakeisti politinių vertinimų ir sprendimų ir, kita vertus, visi Komisijos sprendimai turėtų turėti apčiuopiamą papildomą naudą Europai; taigi ragina laikytis labiau holistinio požiūrio į poveikio vertinimus ir prirėkus įtraukti ir teisės aktų nebuvimo padarinius.

GALUTINIO BALSAVIMO KOMITETE REZULTATAI

Priėmimo data	28.5.2015
Galutinio balsavimo rezultatai	+: 39 -: 5 0: 4
Posėdyje per galutinį balsavimą dalyvavę nariai	Laura Agea, Guillaume Balas, Brando Benifei, David Casa, Ole Christensen, Agnes Jongerius, Jan Keller, Agnieszka Kozłowska-Rajewicz, Zdzisław Krasnodębski, Jean Lambert, Jérôme Lavrilleux, Patrick Le Hyaric, Jeroen Lenaers, Verónica Lope Fontagné, Javi López, Thomas Mann, Dominique Martin, Edouard Martin, Anthea McIntyre, Joëlle Mélin, Elisabeth Morin-Chartier, Emilian Pavel, Georgi Pirinski, Terry Reintke, Claude Rolin, Anne Sander, Sven Schulze, Siôn Simon, Jutta Steinruck, Yana Toom, Ulrike Trebesius, Marita Ulvskog, Tatjana Ždanoka, Jana Žitňanská
Posėdyje per galutinį balsavimą dalyvavę pavaduojantys nariai	Amjad Bashir, Heinz K. Becker, Lynn Boylan, Mercedes Bresso, Deirdre Clune, Eduard Kukan, Evelyn Regner, Csaba Sógor
Posėdyje per galutinį balsavimą dalyvavę pavaduojantys nariai (200 straipsnio 2 dalis)	Marco Affronte, Andor Deli, Norica Nicolai, Urmas Paet, Pavel Telička, Marco Zanni

7.5.2015

KONSTITUCINIŲ REIKALŲ KOMITETO NUOMONĖ

pateikta Teisės reikalų komitetui

dėl metinių 2012–2013 m. subsidiarumo ir proporcingumo principų taikymo ataskaitų
(2014/2252(INI))

Nuomonės referentas: Kazimierz Michał Ujazdowski

PASIŪLYMAI

Konstitucinių reikalų komitetas ragina atsakingą Teisės reikalų komitetą į savo pasiūlymą dėl rezoliucijos įtraukti šiuos pasiūlymus:

1. šiuo požiūriu teigiamai vertina tai, kad Komisija *ex ante* vertina, ar jos pasiūlymai būtini ir ar valstybės narės yra pajėgios pakankamai gerai pasiekti numatytais veiksmais užsibrėžtų tikslų, taip pat kad ji pagrindžia savo veiksmus atsižvelgdama į subsidiarumo ir proporcingumo principus, kaip nustatyta Protokolo dėl subsidiarumo ir proporcingumo principų taikymo 5 straipsnyje; tvirtai pabrėžia, kad poveikio vertinimai itin svarbūs siekiant užtikrinti, jog rengiant pasiūlymus dėl teisėkūros procedūra priimamų aktų būtų laikomasi šių dviejų principų; taip pat pabrėžia, kad Komisija, vertindama dabartinės ES politikos sritis, visų pirma turėtų užtikrinti, kad būtų laikomasi subsidiarumo ir proporcingumo principų;
2. primena, jog subsidiarumo principas taip pat užtikrinamas reikalaujant, kad joks ES teisės aktas nebūtų priimtas, jeigu Taryboje jo nepavirtina daugumos nacionalinių ministerijų, atskaitingų nacionaliniams parlamentams, atstovai;
3. pažymi, kad subsidiarumo problema praktiškai iškyla tik labai mažai daliai pasiūlymų dėl teisėkūros procedūra priimamų aktų, tai matyti iš to, kad per šešerius metus vadinamoji raudonos kortelės procedūra nebuvo pradėta nei karto, o vadinamoji geltonosios kortelės procedūra pradėta tik du kartus; mano, kad nacionaliniai parlamentai labiau domisi pasiūlymų turiniu, ne tik subsidiarumo klausimu, ir pabrėžia, kad nemažai nacionalinių parlamentų sutvirtino savo procedūras, kad galėtų daryti poveikį Taryboje dalyvaujančių ministrų sprendimams;
4. pabrėžia, kad pagal sutartyse įtvirtintą subsidiarumo principą „tose srityse, kurios nepriklauso Sąjungos išimtinai kompetencijai, ji ima veikti tik tada ir tik tokiu mastu, kai

valstybės narės numatomo veiksmo tikslų negali deramai pasiekti centriniu, regioniniu ir vietiniu lygiu, o Sąjungos lygiu dėl numatomo veiksmo masto arba poveikio juos pasiekti būtų geriau“; atkreipia dėmesį į tai, kad subsidiarumas yra neutralus teisinis principas susijęs su tinkamiausio veiksmų lygmens sąvoka, kai tam tikromis aplinkybėmis Sąjunga gali vykdyti daugiau veiksmų neišplečiant jos įgaliojimų arba, priešingai, galima nutraukti ar sustabdyti jos veiksmus, kai jie nebepateisinami;

5. pabrėžia, kad Europos Sąjungos kompetencijos įgyvendinimas grindžiamas subsidiarumo ir proporcingumo principais pagal ES sutarties 5 straipsnį; palankiai vertina tai, kad 2012–2013 m. ES institucijos ir nacionaliniai parlamentai atidžiai vertino, kaip laikomasi šių dviejų principų;
6. palankiai vertina Poveikio vertinimo valdybos darbą teisinių priemonių subsidiarumo ir proporcingumo klausimais ir ragina glaudžiau bendradarbiauti su Regionų komitetu ir AFCO komitetu jau šiame procedūros etape ir abiem susijusiais klausimais;
7. ragina nuolat ir ne tik atskirais klausimais konsultuotis su vietos ir regioniniais parlamentais;
8. pabrėžia, kad pastebimai auga informacijos, kuria nacionaliniai parlamentai keičiasi naudodamiesi sistema IPEX, mastas, ir pažymi didėjančių nacionalinių parlamentų rengiamų pagrįstų nuomonių skaičių (2012 m. šis skaičius padidėjo 9 proc., 2013 m. – 25 proc.); palankiai vertina didesnę nacionalinių parlamentų dalyvavimą ES teisėkūros procese, ypač kalbant apie kruopštų pasiūlymų dėl teisėkūros procedūra priimamų aktų nagrinėjimą atsižvelgiant į subsidiarumo ir proporcingumo principus;
9. pabrėžia, kad 2012–2013 m. nacionaliniuose parlamentuose pagal subsidiarumo kontrolės mechanizmą buvo panaudota vadinamoji geltona kortelė; todėl mano, kad patobulėjo nacionalinių parlamentų gebėjimai naudotis savo prerogatyvomis vykdant subsidiarumo kontrolės mechanizmą; primygtinai ragina nacionalinius parlamentus toliau plėtoti tarpusavio bendradarbiavimą siekiant visiškai pasinaudoti pagal dabartines sutartis jiems suteiktu vaidmeniu;
10. žino, kad daug nacionalinių parlamentų norėtų daryti įtaką teisės aktų turiniui, ne tik teikti pastabas tais retais atvejais, kai gali kilti problemų dėl subsidiarumo; palankiai vertina pagal J. M. Barroso iniciatyvą Komisijai pateiktus pasiūlymus; mano, kad veiksmingiausias būdas nacionaliniams parlamentams daryti įtaką yra formuojant savo valstybių ministrų, dalyvaujančių Tarybos posėdžiuose, pozicijas, šiuo tikslu gali būti pasinaudota ir 8 savaičių laikotarpis;
11. ir toliau laikosi nuomonės, kad ES institucijos turi sudaryti galimybes nacionaliniams parlamentams nagrinėti pasiūlymus dėl teisėkūros procedūra priimamų aktų ir kad Komisija turėtų atitinkamai pateikti smulkiai ir išsamiai pagrįsti sprendimus dėl subsidiarumo ir proporcingumo principų;
12. pabrėžia savo įsipareigojimą užtikrinti, kad būtų laikomasi subsidiarumo ir proporcingumo principų vykdant pranešimų savo iniciatyva vertinimus, *ex-ante* vertinant Komisijos poveikio vertinimus ir nuolat vertinant galimą ES pridėtinę vertę ir nuostolius dėl ES masto veiksmų nebuvimo;

13. tačiau pastebi, kad daugumą nacionalinių parlamentų nuomonių pateikė tik keletas parlamentų rūmų ir ragina kitus parlamentų rūmus aktyviau dalyvaujant diskutuojant apie Europą;
14. mano, jog diskusijos dėl nacionaliniams parlamentams suteikto laikotarpio pagrindai nuomonei parengti pagal Protokolą dėl subsidiarumo ir proporcingumo principų taikymo 6 straipsniu pailginimo gali būti vaisingos siekiant nustatyti, kaip būtų galima patobulinti dabartinę teisėkūros sistemą; mano, kad iki bus priimtas sprendimas nacionaliniams parlamentams suteiktas laikotarpis pagrindai nuomonei parengti turėtų būti vertinamas lanksčiai; primena, kad norint bet kaip pakeisti šį laikotarpį reikės keisti Sutartį; todėl rekomenduoja pakankamai anksti pradėti svarstyti šį klausimą, kad būtų galima pakankamai aptarti nacionalinių parlamentų dalyvavimą prieš kitą kartą keičiant Sutartį; pabrėžia, kad diskutuojant dėl dabartinio nacionaliniams parlamentams taikomo laikotarpio pratęsimo reikėtų apsvarstyti regioninių parlamentų klausimą, taip pat nacionalinių parlamentų turimų išteklių klausimą; taip pat prašo Komisijos kalbant apie nacionalinius parlamentus paskelbti vadinamąją žalios kortelės iniciatyvą;
15. mano, kad nacionaliniai parlamentai, remdamiesi savo patirtimi, galėtų labai prisidėti prie Europos diskusijų ir sprendimų priėmimo proceso; todėl ragina nacionalinius parlamentus visiškai pasinaudoti savo kompetencija, jiems suteikta pagal galiojančias sutartis, taip pat toliau vystyti tarpusavio bendradarbiavimą;
16. siūlo apsvarstyti vieną naują priemonę, kuri galėtų būti vadinamoji žalios kortelės iniciatyva, pagal kurią nacionaliniai parlamentai galėtų pradėti ES teisėkūros procesą, taigi atliktų itin svarbų vaidmenį ES teisėkūroje; laikosi nuomonės, kad ši procedūra galėtų būti pradėta taikyti savanoriškai susitarus su Komisija ir tam keisti sutarčių nereikėtų;
17. atkreipia dėmesį į tai, kad 2012 m. nacionaliniuose parlamentuose pagal subsidiarumo kontrolės mechanizmą, reaguojant į Komisijos pasiūlymą dėl reglamento dėl naudojimosi teise imtis kolektyvinių veiksmų atsižvelgiant į įsisteigimo ir paslaugų teikimo laisves (M. Monti II teisės aktų rinkinys), pirmą kartą buvo panaudota „geltonoji kortelė“. pažymi, kad nors Komisija ir padarė išvadą, jog subsidiarumo principas pažeistas nebuvo, ji vis tiek pasiūlymą atsiėmė dėl politinės paramos trūkumo; pažymi, kad antrą kartą vadinamosios geltonos kortelės procedūra pradėta 2013 m. dėl Komisijos pasiūlymo dėl Tarybos reglamento dėl Europos prokuratūros įsteigimo; pažymi, kad Komisija padarė išvadą, jog pasiūlymas atitinka subsidiarumo principą, ir nusprendė jo nekeisti.
18. pabrėžia, kad ES lygmens sprendimai dėl tarptautinės prekybos sutarčių, pavyzdžiui, Transatlantinės prekybos ir investicijų partnerystės (TPIP) ir Išsamaus ekonomikos ir prekybos susitarimo, sudarymo gali daryti didelį poveikį regionų ir vietos valdžios institucijų kompetencijai, įskaitant priimant sprendimus dėl visuotinės ekonominės svarbos paslaugų; ragina Komisiją ir Tarybą derantis dėl tarptautinės prekybos susitarimų visiškai atsižvelgti į subsidiarumo ir proporcingumo principus ir pranešti Parlamentui apie jų galimą poveikį subsidiarumui;
19. atkreipia dėmesį į tai, kad iš nacionalinių parlamentų pagrindų nuomonių matyti, jog subsidiarumo ir proporcingumo principai gali būti aiškinami įvairiai; primena, kad pagal ES sutartyse įtvirtintą subsidiarumo principą „tose srityse, kurios nepriklauso Sąjungos

išimtinai kompetencijai, ji ima veikti tik tada ir tik tokiu mastu, kai valstybės narės numatomo veiksmo tikslų negali deramai pasiekti centriniu, regioniniu ir vietiniu lygiu, o Sąjungos lygiu dėl numatomo veiksmo masto arba poveikio juos pasiekti būtų geriau“; taip pat primena, kad pagal proporcingumo principą Sąjungos veiksmų turinys ir forma neviršija to, kas būtina siekiant Sutarčių tikslų; ragina nacionalinius parlamentus vertinant pasiūlymų atitikimą subsidiarumo ir proporcingumo principams atidžiai laikytis ES sutarties reikalavimų; primygtinai rekomenduoja nacionaliniams parlamentams ir Europos institucijoms dalyvauti keičiantis nuomonėmis apie subsidiarumo ir proporcingumo vertinimą ir praktika šioje srityje.

GALUTINIO BALSAVIMO KOMITETE REZULTATAI

Priėmimo data	5.5.2015
Galutinio balsavimo rezultatai	+: 22 -: 0 0: 0
Posėdyje per galutinį balsavimą dalyvavę nariai	Mercedes Bresso, Fabio Massimo Castaldo, Kostas Chrysogonos, Richard Corbett, Esteban González Pons, Danuta Maria Hübner, Ramón Jáuregui Atondo, Jo Leinen, Morten Messerschmidt, Maite Pagazaurtundúa Ruiz, Paulo Rangel, György Schöpflin, Pedro Silva Pereira, Barbara Spinelli, Claudia Tapardel, Josep-Maria Terricabras, Kazimierz Michał Ujazdowski
Posėdyje per galutinį balsavimą dalyvavę pavaduojantys nariai	Max Andersson, Sylvie Goulard, David McAllister, Cristian Dan Preda, Viviane Reding

GALUTINIO BALSAVIMO ATSAKINGAME KOMITETE REZULTATAI

Priėmimo data	13.10.2015
Galutinio balsavimo rezultatai	+: 13 -: 7 0: 3
Posėdyje per galutinį balsavimą dalyvavę nariai	Max Andersson, Joëlle Bergeron, Marie-Christine Boutonnet, Kostas Chrysogonos, Therese Comodini Cachia, Mady Delvaux, Rosa Estaràs Ferragut, Laura Ferrara, Enrico Gasbarra, Lidia Joanna Geringer de Oedenberg, Mary Honeyball, Sajjad Karim, Dietmar Köster, Gilles Lebreton, António Marinho e Pinto, Julia Reda, Evelyn Regner, Pavel Svoboda, József Szájer, Axel Voss, Tadeusz Zwiefka
Posėdyje per galutinį balsavimą dalyvavę pavaduojantys nariai	Stefano Maullu
Posėdyje per galutinį balsavimą dalyvavę pavaduojantys nariai (200 straipsnio 2 dalis)	Andrew Lewer